
Rába György

A MÁSIK TÖRTÉNELEM

Örökmozgó ez a mozi
bennem zajlik nem igazi
szereplői élők holtak
akik barátaim voltak
kedveseim testük fáin
fura lelkük foghatatlan
s kiket nem tapogathattam
s arc-marconák dislegáim
mert létüket főként orcák
emlékezetemben mondják
a történet az egyéni
vonásokat odavési
kocsma ajtófélfájára
volt így róva torok ára
s ismerősökkel seregben
kiket sosem ismerhettem
homlokába lógván fürtje
szemez velem Bonaparte
s kik papíron beszélgetek
velem Babits Camus Saint-Ex
akarta vagy nem akarta
társaságuk ilyen tarka
ahogy bennem anyám apám
vonul velük Miklós Iván
meg bátyáim Laci Gyurka
és csak számra ki ne futna
nőknek keresztneve se még
óvjam titkuk délidejét
mégis együtt menetelve
fölsejlik a sereg elve
van egyszer egy történelem
a másikat megélhetem
teljes demokráciája
embereknek ez ahogyan
eszméletem veszi számba

KLIO EMLÉKEZTETŐJE

Mit láttál kies szép hazámból
Kifelé semmit bedeszkázva
kényszerű vendég szemhatára
emberi formát félhomályban
több tucatot tíz napig láttam
s mi már nem szülőfölded volna
de királyoknak nyaralója
ott megfagyott kínomra talpam
mi a hely szólt künn szakadatlan
visszafelé esztendő múltán
földed mély emléket hagyott rám
nyílt vagonból ablaka tárva
szemembe ötlött Déva vára
s tányérsapkás tiszt sínek mellett
a szerelvényünknek tisztelgett
s hadak után előadásra
bámult cifra asszonyi társa
szép hazádról van hát emlékem
osztott a történelem nékem

Somlyó György

ADVERBIUM

folytonos készenlétben
eltűnni észrevétlen
részekként és egészen
mint porc csikorgó térdben
mint pangás a vesékben
e kis föld tengerében
a múlt hullámterében
a mozdulatlan mélyen
hol nincs pokol se éden
csak a kettő közti élen
egy villanás az éjben
már semmi sincs a téten
se mellőzés se érdem
válasz nincs hogyha kérdem
szomjazva tétlen étlen
elfeledni hogy éltem
hol azt hittem hogy éltem